

δίῳ τὸ ἔσχατον, καταδιωθέντων ἀπηνῶς καὶ τυραννικῶς, καὶ καταβασανισθέντων ὄχι μόνον με τιμωρίας αὐστηροτέρας (ὡς λέγεται), ἀλλὰ αὐστηροτάτας καὶ δριμυτάτας καὶ με πολυδύνους φρικτοὺς θανάτους. Γ'. σημείωσαι τοὺς ἄλλους καιροὺς. Αὐτοὶ οἱ καιροὶ ποῖοι εἶναι; πᾶρεξ οἱ καιροὶ οἱ τραγικοὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐλεεινοὶ καὶ ἀξιοδάκρυτοι, καθ' οὓς οἱ χριστιανοὶ Βασιλεῖς, ἀφίνοντες τὸ παράδειγμα τῶν παλαιῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ μιμηθέντες τὴν θηριωδίαν τῶν ἀσεβῶν τυράννων καὶ διωκτῶν, ἀνέδειξαν περισσοτέρους τοῦ διαβόλου μάρτυρας, παρὰ ὅσοι ποτὲ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντες ἔχυσαν τὸ αἷμα διὰ τῆς ὀρθῆς ὁμολογίας καὶ πίστεως;

Οἱ καιροὶ αὐτοὶ ἐφάνησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀφ' οὗ ἡ Ῥώμη ῥίψασα τῷ ὄντι εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν (τοῦτο δὲ συνέβη καὶ πολὺ πρότερον Ἰουλίου τοῦ Β'. περὶ οὗ ὄρα εἰς τὸ κείμεν. παραπομ. 77.) τὰς κλεῖδας τοῦ Πέτρου ὡς ἀχρήστους, καὶ μεταχειριζομένη τοῦ λοιποῦ τὴν ῥομφαίαν τοῦ Παύλου, ἐδίδαξε τοὺς Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας νὰ ἐκχέωσιν ἀσπλάγχχνως εἰς τὸν Θεὸν τῆς εὐσπλαγχνίας, ὡς θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ ὡς αἵματα μόσχων ἢ δαμάλεων, τὰ αἰρετικά αἵματα. Καιροὶ θεοσυγεῖς, οἱ ὅποιοι μακρὰν ἀπὸ τὸ νὰ προβάλλωνται εἰς τοὺς Θεοφιλεῖς καὶ φιλοχρίστους Βασιλεῖς ὡς μιμήσεως παραδείγματα, ἔπρεπε νὰ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν μεταγενεστέρων, καὶ νὰ μὴ ἐμφέρωνται ὅλως εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ὑπομνήματα.

